

Цвѣте.

Цвѣте мило, цвѣте красно
Цвѣте с' тѣнишко стебло,
Що навождашъ тѣй безгласно
Свой-то хубаво чело?

Що тѣй бързо поблѣднява
Твойта нѣжна младина?
Що слабиѣ, извѣтрява
Тѣзъ пріятна миризма?

Ты засмѣно си цвѣтѣше
Въвъ градинка драга намъ,
Гордо, весоло ты бѣше,
О, тѣга-та азъ ти знамъ.

Ты отъ прѣсти са откъсна
Нѣжни, крѣхки бато ты,
И молба ти са отблъсна
Младость-та ти са скрати.

Неповѣнвай и неклюмай,
Живо цвѣтенце бжди,
И безъ гласъ ми тукъ продумай,
На сърдце ми обади.

Развълнувана ли бѣше